



VIDENSKAB I BØRNEHØJDE

Boligrådgiveren:

Jeg kan ikke trylle, men jeg gør, hvad jeg kan

Læs side 8

Socialforvaltningen:

Tvungen test af skriftligt dansk

Læs side 18

Frederiksberg:

Investerer i at rekruttere dagplejere

Læs side 22

Udgiver:

LFS, Landsforeningen for
Socialpædagoger
Rosenvængets Allé 16,
2100 København Ø
Telefon: 3544 4546
www.lfs.dk

Ansvarshavende redaktør:

Kirsten Gunvor Løth (formand)

Redaktion:

E-mail: lfsnyt@lfs.dk

Anna Louise Stevnhøj,
Daglig redaktør

Telefon: 4697 1662/ 3071 8947

Email: alst@foa.dk

Agnete Solvej Christiansen,
Journalist

Telefon: 4697 1671

Email: agch@foa.dk

Signe Rosa Skelbæk,
Journalist

Telefon: 4697 1663

Email: sisk@foa.dk

Forsidefoto:

Anna Louise Stevnhøj

Layout: Falk og musen

Grafisk produktion: Jørn Thomsen

Elbo A/S, som er certificeret efter følgende internationale standarder: ISO 14001 miljøcertificering, ISO 9001 kvalitetscertificering, FSC-certificering og Svanemærket. Trykt på miljørigtigt papir med vegetabiliske farver.

Medieinfo og deadlines på:

lfs.dk/118

Oplag: 12.500 • ISSN: 2794-3747
49. årgang

Næste nummer udkommer i
uge 50 2023.

Deadline 30. november 2023.

Åbningstider:

Mandag, tirsdag, onsdag
og fredag 10.00-14.00
Torsdag 12.00-16.00
Telefon: 3544 4546

E-mail faglig afdeling: lfs@lfs.dk

E-mail: akasse@lfs.dk



ARTIKLER

- 3 Leder: Politikerne må træffe de upopulære valg
- 6 Hvorfor skal de lavestlønnede betale for sammenhængskraften i fagbevægelsen?
- 8 Jeg kan ikke trylle, men jeg gør, hvad jeg kan
- 12 Nu er det (snart) jul igen
- 14 Medlemsportræt: Jeg har altid vidst, hvad musik kan
- 16 Plakat: Har du råd til at undvære din løn?
- 18 Det er også videnskab at lege med rød maling, paprika og oregano
- 22 Frederiksberg investerer i rekruttering af dagplejere
- 24 SOF-medarbejdere med læse- og skrivevanskeligheder får tilbud om støtte
- 27 Bedre normeringer kan ikke stå alene
- 28 Virtual reality giver genvej til naturen for mennesker med autisme
- 29 Juletræsfest med LFS
- 30 LFS-kalenderen
- 32 Sandt eller falsk: Leger lige børn bedst?



Vi nærmer os OK24. Har du kolleger, der ikke er medlem af en fagforening, eller som er medlem af den forkerte fagforening, risikerer de at stå uden løn i tilfælde af konflikt. Du kan tage denne plakat ud fra bladets midtersider og hænge den op på din arbejdsplads for at minde dem om at få deres medlemskab i orden.

POLITIKERNE MÅ TRÆFFE DE UPOPULÆRE VALG

Socialområdet i Københavns Kommune har i årevis skullet finde penge, der ikke var der. Det har betydet et utal af omstillinger og besparelser, som har medført nedskæringer på samtlige områder og tilbud.

Der er blevet svedt over excel-ark, og de enkelte centre og tilbud har i mange omgange kigget dybt i alle udgifter. Alle konti er endevendt, og alt, hvad der bare kunne ligne noget, der kunne undværes, er for længst sparet bort. Der er simpelthen ikke flere buffere, og der er ikke flere steder, hvor man kan finde "nemme" penge.

Det, der til gengæld er sket, er, at det er medarbejderne på gulvet, der har skullet forsvare over for borgere og pårørende, hvorfor serviceniveauet løbende er faldet. Det er medarbejderne, der har skullet forklare ulykkelige borgere, hvorfor de ikke længere kan komme på ferie og på udflugt, og som har skullet fortælle de pårørende, hvorfor deres slægtning heller ikke kom i bad i dag.

Nu står vi der igen. Socialområdet i København har fået en historisk stor del af den samlede økonomiske ramme for hele kommunen, for alle partier ved godt, at det står slemt til på socialområdet. Alligevel er der et svimlende hul i budgettet for 2024, og området skal spare 85 millioner. Pengene er der sådan set i kommunekassen. Men kommunen må ikke bruge dem på grund af budgetloven, som er dikteret af Christiansborg, og som forbyder kommunerne at hæve servicerammen.

85 millioner er vanvittigt mange penge, og medarbejderrepræsentanterne i MED-udvalget i socialforvaltningen vil ikke længere tage ansvaret for at pege på besparelser. For der er ikke flere steder at pege. Vi kan ikke se os selv i øjnene, hvis vi anbefaler grønthøsterbesparelser, hvor man fordeler besparelserne jævnt ud over et område, der allerede er sparet ned over sokkeholderne. For hvis det sker, er det igen lokale ledere og medarbejdere, der skal træffe de umulige valg.

"Katastrofen er i gang med at ske, borgernes retssikkerhed er truet, og vores medlemmer lever med uacceptable arbejdsvilkår. Det må politikerne se i øjnene og tage ansvar for."

Vi har i stedet valgt at overlade ansvaret og valget til politikerne. De folkevalgte må vælge, hvilke tilbud og hvilke ydelser på det sociale område, som København ikke længere skal kunne tilbyde sine borgere. Det gør ondt, for mange af vores tilbud er lovbundne, det vil sige, at kommunen skal tilbyde dem. Det betyder, at besparelserne risikerer at gå ud over forebyggelse, og det kommer til at gå ud over sociale kan-indsatser, som har betydning for udsatte borgere.

Det er ikke bare politikerne i København, der står i denne situation. Socialområdet er klemt i samtlige danske kommuner. Og det eneste håb er, at tilstrækkeligt mange kommunalpolitikere over det danske land lægger pres på den regering, som synes, der er penge nok til skattelettelser, men som ikke vil lave økonomiaftaler med kommunerne, der gør, at de kan sikre den mest basale velfærd.

Vi står nu som fagforening i en situation, hvor vi ikke længere taler om socialområdet som et område, der er i risiko for nedbrydning. Katastrofen er i gang med at ske, borgernes retssikkerhed er truet, og vores medlemmer lever med uacceptable arbejdsvilkår. Det må politikerne se i øjnene og tage ansvar for.

Af Helle Haslund,
medlem af forretningsudvalget i LFS



VERDENS BØRNERETTIGHEDSDAG PÅ KP



FN's Børnekonventionen holder fødselsdag den 20. november. Det fejrer KP og organisationen International Børnesolidaritet med konferencen 'Verdens Børnerettighedsdag' på Campus Carlsberg.

På konferencen vil pædagogstuderende og børn og unge samt eksperter og fagfolk på børneområdet sætte fokus på børn og unges rettigheder. Konferencen foregår mellem 13 og 16 den 20. november i Auditoriet og Gymnastiksalen på Campus Carlsberg.

På konferencen deltager fem unge fra Bolivia, som med hjælp fra International Børnesolidaritet har kæmpet sig ud af gadelivet. Den samme delegation deltager ved åbningen af FOA's kongres den 21. november. LFS donerede i forbindelse med Repræsentantskabsmødet i 2022 25.000 kroner til International Børnesolidaritets arbejde for udsatte børn i Sydamerika.



SLUT MED RØDT KØD

Et næsten enigt Børne- og Ungdomsudvalg i Københavns Kommune har besluttet, at det skal være slut med rødt kød i kommunens skoler og dagtilbud. Ændringen træder i kraft til august 2024, og helt specifikt er det okse-, kalve- og lammekød, som ryger helt ud af menuen. Lyst kød som for eksem-

pel kylling, svin og fisk vil stadig blive serveret. Formålet med beslutningen er at fremme bæredygtige og miljøvenlige måltider. Ifølge sagsfremstillingen købte Københavns Kommune cirka 38 tons rødt kød i 2022, hvilket har en CO2-udledning på omkring 1.400 tons.

FTR GENVALGT



Der lød klapsalver, da Vibeke Jensen og Maria Porse blev genvalgt som fællestillidsrepræsentanter for almenområdet. Det er to erfarne kvinder, som tager en periode mere med arbejdet for LFS-medlemmerne på almenområdet i København. Maria Porse og Vibeke Jensen er valgt for to år.



LFS I MEDIERNE



Der var talstærkt fremmøde fra LFS og andre faglige organisationer ved Folketingets åbning tirsdag d. 3. oktober. Budskabet var et nødråb fra kommunerne, der år efter år presses af dårlige økonomiaftaler og et stigende behov. LFS-medlem Jens Larsen forklarede DR-journalisten, at han var mødt op til demoen, fordi han er træt af besparelser, og at rammen til trepartsforhandlingerne er for lille til at løse problemerne ude i institutionerne. Blandt talerne til demonstrationen var Jan Hoby, Line Barfoed, Per Clausen og Michael Vindfeldt.

HVAD MENER DU OM LFS NYT?

Vi vil rigtig gerne vide, hvad du mener om LFS Nyt. Er det de rigtige artikler, vi skriver, er de for lange eller korte, og er der noget, du mangler? Derfor modtager du som medlem af LFS en spørgeskemaundersøgelse via vores nyhedsbrev, som vi håber, du vil hjælpe os med at udfylde. Det tager ca. otte minutter, og når du er færdig, kan du deltage i lodtrækning om god chokolade fra Peter Beier. Du kan også udfylde undersøgelsen nu og her via QR-koden.



VÅGN OP, CHRISTIANSBORG

15 MINUTTERS FAGLIGHED

Har du et kvarter til overs? Podcasten 'pædagogisk kvarter' lover, hvad den holder. På lige omkring et kvarter kan du blive klogere på et område, der relaterer sig til pædagogikken. En del af afsnittene er rettet til forældre, men som pædagogisk personale har du også god lejlighed til at få opfrisket tankerne bag udviklende øjeblikke, indretning i relation til leg og udvikling eller måske trænger du til en kort introduktion til det nye børnesyn? En af podcastens faste værter er



Anja Kristine Hvidberg Olsen, der er cand. pæd. i pædagogisk psykologi, professionsbachelor i pædagogik og ejer af Relationsformidlerne. Scroller man ned til nogle af de lidt ældre afsnit, er der en række gode, pædagogiske emner, som kan danne grundlag for eksempelvis diskussioner i personalestuen. Er pædagogfaget i krise, er der en skurk, når børn er i konflikt, eller kommer I til at stresser forældrene ved at involvere dem? Der er masser at tage fat på, og det tager kun et kvarter at komme i gang.



HVORFOR SKAL DE LAVESTLØNNEDE BET SAMMENHÆNGSKRAFT FAGBEVÆGELSEN?

Det var indignation, der fik klyngeleder Diana W. R. Jensen til tidligere på året at melde sit kandidatur til formandsposten i FOA. Hun udfordrede hermed for første gang i forbundets historie den siddende formand. I begyndelsen af oktober trak hun sit kandidatur. Men engagementet er der fortsat.

Diana W. R. Jensen handlede på social indignation, da hun tidligere i år meddelte, at hun stillede op som modkandidat til forbundsformand Mona Striib til kongressen i november.

"Kløften mellem højt- og lavtlønnede i Danmark bliver større og større. Det er en trussel mod vores samfundsmodel, for uligheden rækker helt ind blandt de offentligt ansatte, hvor de lavtlønnede i de traditionelle kvindefag sakker mere og mere agterud. Derfor er det fra mit perspektiv helt afgørende, at FOA står fast på kravet om at udmønte lønstigninger i kroner og ører i stedet for procenter, siger Diana W. R. Jensen.

Hun ønskede med sit kandidatur at skærpe FOA's holdning til emnet:

"Det var optakten til OK24, der fik mig til at stille op. Jeg blev bekymret for, om FOA bliver så skarp, som der er brug for. Og jeg blev – og er fortsat – bekymret for medlemsdemokratiet og for fagbevægelsen i det hele taget. Jeg har en oplevelse af, at jo tættere vi kommer på forhandlingerne, jo mere afdæmpet bliver retorik-

ken omkring kroner og ører spørgsmålet, selv om det er et klart ønske hos medlemmerne," siger Diana W. R. Jensen.

Den uartige dreng i klassen

Hun godtager ikke argumenterne om, at det risikerer at skabe splittelse i fagbevægelsen, hvis FOA insisterer på kroner og ører kravet.

"FOA må gerne være den uartige dreng i klassen. Og hvis kroner og ører spørgsmålet skaber splittelse, så må det være sådan. Det er uacceptabelt, at det er de lavestlønnede, der år efter år skal finansiere sammenhængskraften i fagbevægelsen, mens de højestlønnede snupper lønstigningerne. Jeg bliver faktisk så indigneret over, at vi som lavtlønsforbund ikke holder den øvrige fagbevægelse fast på det her krav," siger Diana W. R. Jensen.

Hun endte med at trække sit kandidatur i begyndelsen af oktober.

"Det var en svær beslutning. Men jeg kan ikke nå at skaffe den nødvendige opbakning. Jeg deltog i to zoommøder med

delegerede. Her stod det klart for mig, at min manglende erfaring gør, at jeg ikke så tæt på overenskomstforhandlingerne kan overbevise tilstrækkeligt mange om, at jeg magter opgaven," siger Diana W. R. Jensen. ●



Mona Striib: Vi fastholder kravet

Mona Striib, forbundsformand for FOA, afviser, at hun har trukket i land i forhold til kroner og ører kravet.

"Det er FOA's holdning, og det er et vedtaget FOA-krav, og det er det, vi går efter," siger Mona Striib.


Hun lægger til gengæld ikke skjul på, at som tingene står, er det op ad bakke:

ALE FOR TEN I

Diana W. R. Jensen er klyngeleder i København og medlem af LFS' hovedbestyrelse. Det var social indignation og bekymring for den stadigt stigende ulighed, der fik hende til at melde sig som kandidat til formandsposten i FOA.

”Lige nu er det kun 3F og FOA, der står fast på kroner og ører kravet. Det, håber og tror jeg, bliver anderledes. Jeg kan ikke løfte sløret for vores strategi, men vi fastholder presset,” siger Mona Striib.

JEG KAN IKKE TRYLLE, JEG GØR, HVAD JEG K



Råddent kød, gulve indsmurt i afføring og skrald fra gulv til loft. Hassan El Hani bruger sin pædagogbaggrund i arbejdet som boligrådgiver, og han ved aldrig, hvad der møder ham, når han besøger borgere, som risikerer at blive smidt ud af deres hjem. Skam præger de borgere, som han møder, men Hassan El Hani oplever, at han har god mulighed for at gøre en forskel gennem sit arbejde.

Det kan lyde som en kliché, når folk siger om deres arbejde, at alle dage er forskellige, men i pædagog Hassan El Hanis tilfælde er det sandt. Han er aldrig helt sikker på, hvad han møder, når han som boligrådgiver bevæger sig hjem til borgere på Amager og i Sydhavnen, som af den ene eller den anden grund risikerer at blive smidt ud af deres bolig.

”Det kan være forskelligt, hvad folk har af problemer. Det kan være en psykose, men det kan også være noget i lejligheden, der er gået i stykker, og som har fået

et problem til at vokse sig over hovedet på lejlighedens beboer,” siger han.

Hassan El Hanis job består blandt andet i at sørge for, at borgerne får tilbudt hjælp, så de kan blive boende i deres bolig. Det kan for eksempel være en professionel rengøring, hvis lugtgener og skadedyr gør, at naboerne klager. Det kan også være at sikre, at borgeren får hjemmehjælp, så lejligheden kan holdes ved lige.

Masser af fleksibilitet

Cyklen er et uundværligt arbejdsredskab for den 50-årige boligrådgiver. Og tiden på den er også en del af det, som han i høj grad sætter pris på ved sit arbejde, for han bevæger sig meget rundt i løbet af en dag, når han besøger borgere på Amager og i Sydhavnen.

”Det er et arbejde med stor fleksibilitet. Jeg planlægger selv besøgene hos borgerne, og på den måde kan jeg tilrettelægge dagen, så det både passer ind i mit øvrige liv og i borgernes hverdag.

MEN AN

En gammel cirkusvogn er omdannet til faciliteter, hvor den sociale vicevært i en boligforening på Amager holder til. Her kan borgere, der er i risiko for at miste deres arbejde, få hjælp.

Hassan El Hani er vokset op i København og har arbejdet på specialområdet i cirka tyve år. Han vurderer, at det er helt centralt, at man i hans arbejde kan tale i øjenhøjde med alle slags mennesker.

Jeg har en frihed i mit arbejde, som man ikke finder i særligt mange andre pædagogiske jobs,” siger han.

Jobbet kræver god kommunikation

Hassan El Hani har næsten tyve års erfaring med at arbejde med udsatte voksne. Efter en afstikker til en diplomuddannelse i journalistik og senere et par års arbejde som journalist vendte han tilbage til pædagogikken på specialområdet.

”Jeg søgte jobbet som boligrådgiver, fordi det er et arbejde, hvor man kommer ▶



◉ ud i marken og får brugt sine kommunikative egenskaber. Man bliver nødt til at kunne kommunikere med alle slags mennesker på tværs af alder og på tværs af for eksempel politisk observans. På den måde kræver arbejdet nogle af de samme ting, som arbejdet som journalist kræver, fordi man skal kunne tale klart og tydeligt og afdække og afsøge, hvad problemet er.”

”Når jeg kommer ud i en situation, som er ret ekstrem, så vender jeg det inde i mit hoved. Ligesom man på værksted kan have værkstedshumor, så har jeg også en slags værkstedshumor”

Hassan El Hani samarbejder med en lang række mennesker i sit arbejde som boligrådgiver. Han oplever det som helt afgørende at arbejde i netværk for at hjælpe borgerne bedst muligt.



Forskellige slags mennesker

Menneskene, som Hassan EL Hani gennem sit arbejde hjælper, er meget forskellige. Langt størstedelen af dem er dog mænd og enlige.

”Det er typisk mænd, som har et misbrug. Det kan både være et misbrug af hash og af alkohol. Det kan også være folk, der dør med MDMA- eller heroinmisbrug, men det kan også være mennesker, der har et almindeligt fint job, men hvor hjemmet ligner noget, der er løgn. Det kan også være sager med helt almindelige unge mennesker, der er kommet ud på dybt vand med det lejeretslige og for eksempel har fremlæjet et værelse ud ulovligt. Det er meget forskelligt,” siger han og tilføjer:

”Jeg kan for eksempel have at gøre med folk, der arbejder på museum og passer på verdensberømt kunst, og som ser pæne ud, men når man så kommer hjem til dem, ligner hjemmet Jerusalems ødelæggelser. Jeg hjælper også alt fra misbrugere i Sydhavnen til lokomotivførere og berømte musikere og forfattere. Det er alle slags mennesker,” siger han.

Stanken af urin og råddent kød

Hassan El Hani kan være den første myndighedsperson, der møder en borger, når

omgivelserne begynder at få fært af, at der er et problem. Det kan være store lugtgener fra en lejlighed, skadedyr som lokaliseres tilbage til lejligheden eller grænseoverskridende opførsel.

I sine år som boligrådgiver har Hassan El Hani set ”lidt af hvert”, som han formulerer det. Han har været i lejligheder, hvor flere måneder gammelt kød står ude på køkkenbordet, og fluerne svirrer omkring det, imens gangen er indsmurt i afføring og urin. Det kan også være lejligheder, der er fyldt fra gulv til loft med skrald, og hvor der kun er en smal gang og en lille plads, hvor lejlighedens beboer kan opholde sig.

Men hvad gør man så, når man skal hjælpe en person, der bor så u hensigtsmæssigt, at vedkommende risikerer at miste sin bolig?

”Jeg inviterer mig selv indenfor. Nogle gange vil folk ikke have mig ind i lejligheden. Enten fordi de ikke mener, at det kommer mig ved, hvordan de bor, men også fordi de skammer sig. Og jeg prøver at italesætte den skam for eksempel ved at foreslå, at vi snakker indenfor, da det jo ikke rager hele opgangen, hvorfor jeg er der,” siger han og tilføjer:

”Der er meget skam forbundet med at bo på den måde. Og det er der i ni ud af 10 tilfælde. Jeg siger til folk, at de ikke skal skamme sig, for jeg har set det før og det, der er meget værre. Det er jo mit arbejde. Jeg oplever, at folk sænker paraderne, når jeg italesætter det sådan.”



Hassan El Hani oplever en stor åbenhed hos de borgere, som han hjælper.

"Nogle siger, at de ikke har haft nogen hjemme hos sig og ikke har mødtes med nogen mennesker i flere år, fordi de skammer sig over den måde, de bor på. Så svarer jeg, at jeg ikke kan trylle nye venner frem, men jeg kan hjælpe med, at der bliver rent og beboeligt."

"Værkstedshumor" er nødvendigt

Det er et vilkår i arbejdet som boligrådgiver, at Hassan El Hani aldrig er helt sikker på, hvad han kommer ud til, for de borgere, som han hjælper, kan have det ret dårligt psykisk.

"Når jeg banker på en dør, og jeg ikke rigtigt ved, hvad jeg banker på til, så placerer jeg mig på en måde, så jeg hurtigt kan løbe ned af trapperne. Når jeg kommer ud i en situation, som er ret ekstrem, så vender jeg det inde i mit hoved. Ligesom man på værksted kan have værkstedshumor, så har jeg også en slags værkstedshumor," siger han.

I borgerens lejlighed tænker han også over, hvordan han placerer sig.

"Jeg undgår at gå ind i lejligheder, som jeg ikke kan komme ud af igen. Jeg orienterer mig altid efter udgangen og placerer mig selv sådan i rummet, at jeg ret hurtigt



Allan Lund er social vicevært og ansat i boligselskabet AKB i Sydhavn, som administreres af KAB. Han er en af de personer, som Hassan El Hani samarbejder med. Denne dag er Hassan El Hani taget forbi for at drikke en kop kaffe med John og høre, hvad der rører sig.

"Nogle siger, at de ikke har haft nogen hjemme hos sig og ikke har mødtes med nogen mennesker i flere år, fordi de skammer sig over den måde, som de bor på"

med. Man bliver nødt til at forklare på en human måde, hvad problemet er."

Hassan El Hani er mest glad for sit arbejde, når han kan se, at det gør en forskel.

"Jeg kan rigtig godt lide, når der sker en ændring til det bedre i borgernes liv. Det kan være et hjem, som er smurt ind i alt muligt ulækkert, og ugen efter så spiller det bare, så det er pænt og rent, og man kan få noget hjemmehjælp i gang, som kan holde det ved lige, eller borgeren selv kan holde det ved lige.

Hassan El Hani oplever ofte i sit arbejde det, som han kalder "ketchupeffekten"

"Lejligheden kan ligne noget, der er løgn, men når der så har været et professionelt rengøringshold på, så oplever jeg tit, at det frigiver nogle ressourcer hos borgeren, som gør, at vedkommende kan komme videre med andre problemstillinger."

Hassan El Hani har en oplevelse af, at han har god mulighed for at gøre sit arbejde. Han får ikke flere sager, end han kan nå i mål med.

"Jeg har et mantra. Jeg siger til folk, at jeg ikke kan trylle, men at jeg gør, hvad jeg kan." ●



Hassan El Hanis arbejde består i stor udstrækning i hjemmebesøg. Her mødes han med Per udenfor dennes hjem. Per har kun et ben og har derfor brug for hjælp til at få gjort rent i sin lejlighed.

kan komme ud, hvis situationen spidser til. Vi har altid mulighed for at tage en kollega med, hvis der er nogle besøg, som, vi vurderer, kan udvikle sig uhensigtsmæssigt. Det er også muligt at invitere borgeren hen på vores kontor. Det kan nogle gange være en god løsning," siger han.

Ketchupeffekten

Boligrådgivere har ikke nødvendigvis pædagogbaggrund, de kan også have for eksempel socialrådgiverbaggrund. Hassan El Hani vurderer, at det vigtigste er, at man kan tale i øjenhøjde med folk.

"Man skal ikke begynde at vurdere, hvordan folk bor, og for eksempel sige, at det godt nok er ulækkert det her. Det er ikke en indstilling, man kommer langt

NU ER DET (SNART) J

Juleforberedelserne står for døren, men hvordan griber man højtiden an med børnene? LFS Nyt har talt med tre pædagoger om, hvordan de bærer sig ad med den traditionsrige juletid.

JULEGUDSTJENESTE?

Gitte Larsen: "Vi går i kirke hvert år, men vi kalder det juleafslutning og ikke gudstjeneste. Vi synger julesalmer, og det er højtideligt at være der. Vi synes, det er vigtigt ikke at pådutte børnene noget.

Randi Møller: "Vi tager ikke i kirke med børnene. Der hvor institutionen lå før, var der ikke en kirke i nærheden. Jeg kunne godt forestille mig at tage det op med personalegruppen, for det kunne være sjovt at gøre, nu hvor vi lige er flyttet i nye lokaler, og der ligger en båd kirke tæt på."

Kristina Skavn: "Vi tager ikke børnene med til gudstjeneste."

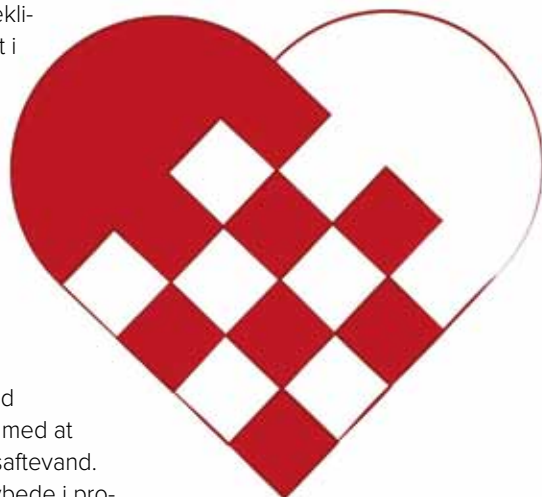


FORÆLDREARRANGEMENT?

Randi Møller: "Vi har klippeklistredag for forældrene midt i december, hvor vi har konkurrence mellem stuerne om, hvem der kan lave den længste guirlande. Her spiser vi æbleskiver og får mulighed for at tale med forældrene om, hvordan de holder jul, og hvordan det går. Det er en årlig tradition, hvor vi har et godt samarbejde med forældrerådet, der hjælper med at gøre klar og lave kaffe og saftvand. Forældrene er meget fordybede i projektet, og vi får mulighed for at have en mere intim samtale med forældrene, hvor vi lærer hinanden bedre at kende. Det kan være svært for alle at nå at komme til forældremøder, men her har de mulighed for at få sat ansigt på de andre forældre, og her sniger vi også tit forslag om legeaftaler ind."

Kristina Skavn: "Vi har ikke juleforældrehygge hos os, for det kan børnene ikke rumme. Den mest markante juletradition hos os er, at vi prøver at gøre det så roligt som muligt for børnene, fordi december jo er en måned med fuldt drøn på, og det kan være svært, hvis man har en diagnose."

Gitte Larsen: "Vi har noget hos os, der hedder Rød dag, som ligger den mandag, som er tættest på første søndag i advent. På Rød dag er KKFO'en åben, og der er juleværksteder. Børnene kan sammen med deres forældre lave juledekorationer, bolsjer og appelsiner med nelliker. Vi præsenterer børnene og deres forældre for et bredt udsnit af de gamle juletraditioner. Vi har jo en del familier, som har en anden etnisk baggrund end dansk, og så forklarer vi, hvorfor vi gør, som vi gør. I vores institution fejrer vi alt, hvad vi kan. Børnene elsker, når der er højtider. Vi fejrer også Eid og har et stort sankt Hans arrangement. Fejringer giver et glædesfuldt afbræk i hverdagen."



UL IGEN



LUCIAOPTOG?

Kristina Skavn: "Vi går ikke Lucia-optog med børnene. Det er ikke en tradition, vi har. Men det kan godt være, at almen-sporet på vores skole gør det, og vi så går ned og kigger med de børn, som har lyst."

Gitte Larsen: "Vi har Luciaoptog, og det er en tradition. Vi går Lucia både her på fritidshjemmet, men også på skolen, på et plejehjem i nærheden og hos en virksomhed, som ligger tæt på. Vi oplever, at børnene er stolte af at gå Lucia for deres forældre, og når de er mindre, glæder de sig til, at det bliver deres tur til at gå Lucia."

Randi Møller: "Vi har talt om, at vi vil afholde Luciaoptog for første gang i år, nu hvor vi er landet i nogle lokaler, hvor der faktisk er plads til det. Jeg håber, vores store-gruppe har mod på at gå Lucia, for det vil helt sikkert være et hit også for de mindste. Vi har ikke så mange traditioner endnu, men det er et fokus for os, for det giver et godt sammenhold både for os, børn og forældre. Jeg arbejder med vuggestuebørnene, og selvom de ikke forstår det hele, så skaber det noget genkendelighed."



Julepanelet:

Randi Møller, pædagog, vuggestuen i Børnehuset Sydhavnen

Gitte Larsen, leder, KKFO'en ved Tingbjerg skole & Fritid

Kristina Skavn, pædagog, specialfritidsinstitution Kildevældsskolen

JULEGAVEPRODUKTION?

Gitte Larsen: "Vi producerer julegaver. Hele november og december kan børnene lave julegaver. Nogle laver 20 julegaver, og nogle laver en. Der er også nogle børn, der slet ikke laver julegaver. Det er helt op til dem. Vi hænger julegaverne op i snore i loftet, så børnene kan gå og blive inspirerede, men der er også nogle børn, som bare meget hellere vil være på legepladsen."

Randi Møller: "Vi begynder også allerede i november at lave julegaver, selvom det kan virke meget u-julet. Men vi vil gerne undgå, at det bliver presset, og vi vil ikke stå i slutningen af december og skulle haste-indpakke julegaver. Der vil vi have tid til at være juleglade. Man laver kun én gave, ellers kan det eskalere, og pludselig føler de, at der også skal laves til bedstefar og bedstemor. Der er ingen, der tvinges til at lave gaver, og det er vi meget tydelige om over for forældrene. Det er også vigtigt for os, at man kan se, at børnene har været med til at lave gaven. Så hvis hornene sidder helt skævt, eller der er klippet meget ujævnt, så er det sådan."

Kristina Skavn: "Vi køber ind til at lave julegaver, men det er få af børnene, som synes, at det er sjovt. Vi har haft mere succes med at lave juledekorationer, som de kan få med hjem i starten af måneden. Jeg tror, det giver mere mening for de børn, som vi har, at de får et lys, som kan vise dem, hvor langt de er i måneden."



LFS har knap 12.000 medlemmer, som alle arbejder med pædagogik i den ene eller anden form. Du kan i denne serie møde en række LFS'ere og læse om, hvordan de havnede i netop deres job.

MEDLEMSPORTRÆT

Har du en kollega, som du synes, vi skal portrættere, eller har du selv en historie at fortælle, så kontakt redaktionen på lfsnyt@lfs.dk.

JEG HAR ALT HVAD MUSIK

"Jeg har været ansat i Himmelblå i fem års tid. Først som pædagogmedhjælper og i juni blev jeg færdiguddannet som pædagogisk assistent. I starten var jeg igennem nogle små prøve-kontrakter. På et tidspunkt her i Himmelblå sagde de, "nå, nu er der en åben stilling, har du lyst til det? For vi er glade for dig". Det var noget af en cadeau. Så det gjorde jeg. Og lige umiddelbart efter blev jeg også tillidsmand."

"Jeg fik nærmest tillidsmandsposten foræret. Kort tid efter jeg havde haft årsdag som fastansat, holdt en pædagog, der også var tillidsmand, op på min stue. Og så var det helt åbenlyst mest mig, der havde lyst til at stille op som tillidsmand. Jeg blev stemt ind. Jeg ved ikke, om det var en cadeau, eller hvad. "Har du virkelig lyst til at lægge det arbejde i det, Allan?" Men det havde jeg, og det har jeg gjort i nu snart tre år. Det er min indstilling, at der bliver nødt til at være en vision og en retning, som man skal kigge på, når man sætter rammen for børn og voksne. Det er noget, jeg brænder for."

"Jeg har spillet musik mere eller mindre professionelt, siden jeg var 15. Det rundede lidt af, efter jeg fik børn. Sådan er det jo. Det er en anden slags liv, og det kræver noget andet, hvis man virkelig skal tage musikken seriøst og være professionel og turnere. Så det droppede jeg, og så prøvede jeg mig lidt frem med noget bygningsssnedkeri. Det gjorde jeg i cirka fem års tid, hvor jeg blev udlært og fik smagt lidt på det."

"Undervejs var der nogen, der prikkede til mig: "Du skal altså overveje det der pædagogiske". Nej, nej, nej, svarede jeg. Men så dukkede det op igen, efter at jeg havde prøvet andre ting af. På en måde ønsker jeg, at jeg var startet langt tidligere. Men de forskellige karrierer, jeg kommer fra, de giver noget - et perspektiv. Og de sætter ting i relief, i forhold til hvor man står. I modsætning til hvis jeg havde været uddannet pædagog, siden jeg var helt ung."

"Jeg er født og opvokset på Bornholm og flyttede med min familie til England, da jeg var tre og et halvt, og så boede jeg der i seks år, og så flyttede vi tilbage til Bornholm. Min mor er englænder, så mit modersmål er engelsk. Og det er måske også derfor, jeg er så interesseret i sprogudvikling, som jeg er. Jeg kender til at kæmpe med det danske sprog på trods af, at jeg

Tekst: Anne Emilie Hansen

Foto: Anna Louise Stevnhøj

ID VIDST, KAN

har boet her så mange år. Jeg har stor respekt for det danske sprog, men også lidt ærefrygt. Det berømte 'en' og 'et', det kan stadig spøge en del."

"Jeg kan sætte mig i børnenes sted. De kommer uden et sprog, og skal sætte sig ind i ordenes betydning, og hvordan de lyder. At kunne sætte de der svære ord med 'en' og 'et' ind i en sammenhængende sætning, det, har jeg fuld forståelse for, kan være svært. Hvis det halter lidt, så tænker jeg straks, "hvad kan jeg gøre for at understøtte det?". Jeg tænker lidt mere end mine kolleger på, at det sgu ikke er lige til. Det ved jeg af personlig erfaring. Så jeg er mere obs, synes jeg, i forhold til, at der er en herovre, der muligvis har lidt sværere ved det end de andre."

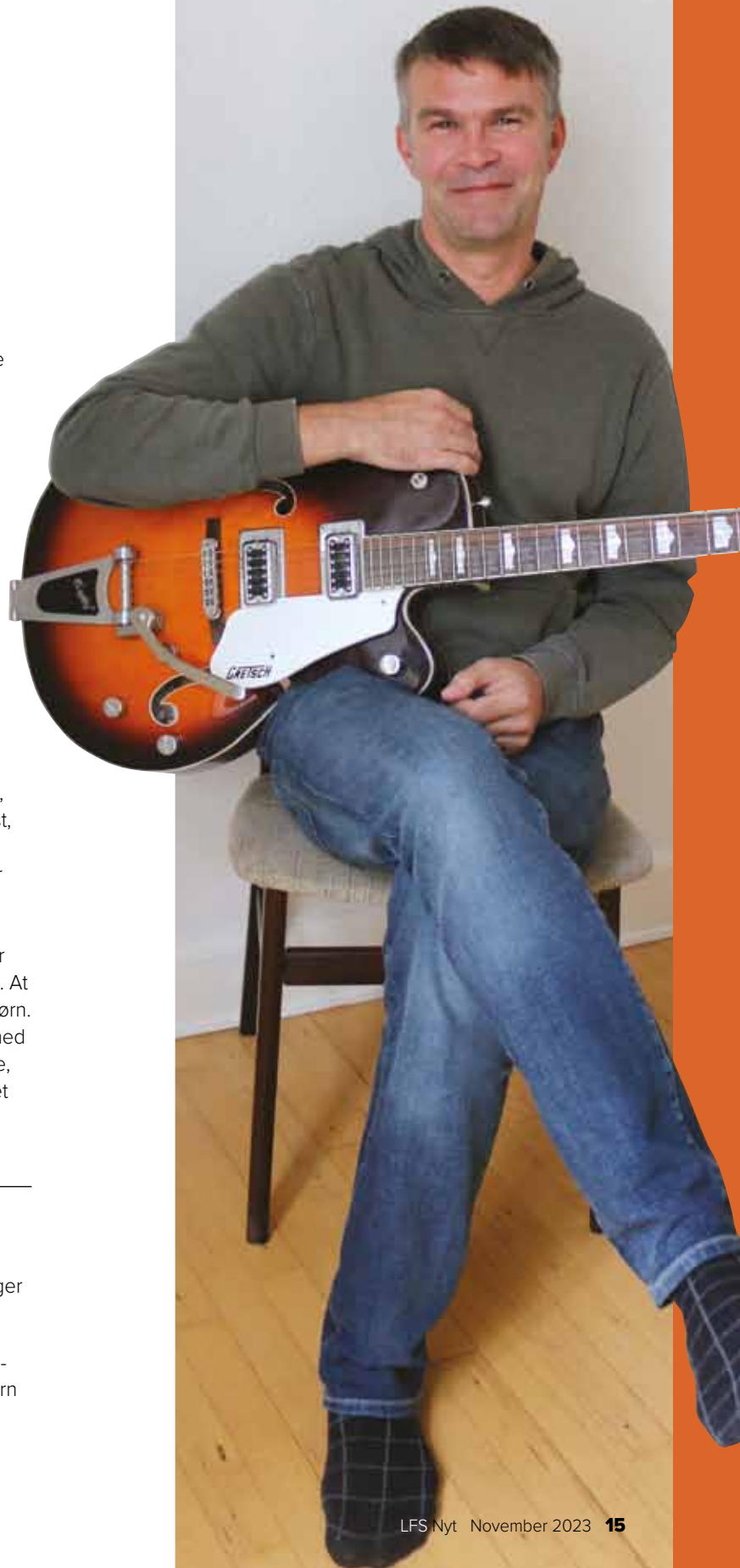
"Jeg bruger min guitar i Himmelblå, men i mindre grad i dag, end da jeg startede. Mit udgangspunkt er, at jeg altid har vidst, hvad musik kan. Det er især interessant, hvad det kan for små børn. Hovedparten har en grundforståelse for noget, der svinger. De er med på det, og det er en fantastisk vej ind til at kommunikere med børn. Og en god måde at etablere det relationære. Musikken kan gøre så meget med så lidt. Og der har jeg haft det utroligt nemt i mine første måneder, år måske. At jeg "bare" kan hive guitaren frem og underholde en masse børn. Nu stiller jeg lidt højere krav til det at skabe musik sammen med børn. Jeg er mere interesseret i kommunikation, i fagte-sange, etablere sprog og sprogudvikling via det nonverbale, at få det hægtet på. De elsker, når jeg tager guitaren frem."

Navn: Allan Mattsson

Arbejdssted: Den integrerede institution Himmelblå på Amager

Alder: 47 år

Bonusinfo: Bor på Østerbro med sin kone, Mia, deres to sammenbragte børn, Emil på 14 og Aida på 17, og deres fælles barn Elliot på 6,5. Allan har været en del af bandet Diefenbach, og musikken fylder stadig en del i fritiden - i kombination med Nintendo-spil og forsøget på at lære sig selv tysk.



BUPL
STORKØBENHAVN

Har du råd til at undvære din løn?

riv ud, og
hæng op

Plakatdesign ©Thomas Balle



BUPL Hovedstaden
3546 5750
hovedstaden@bupl.dk

I 2024 skal der forhandles nye overenskomster.
Der skal også kæmpes for at gøre op med
uligelønnen til kvindefagene.

Du skal være opmærksom på, at du står alene
- også økonomisk - i tilfælde af eventuel konflikt,

BUPL Storkøbenhavn
3546 5300
storkobenhavn@bupl.dk

LFS, Landsforeningen
For Socialpædagoger
3544 4546
lfs@lfs.dk

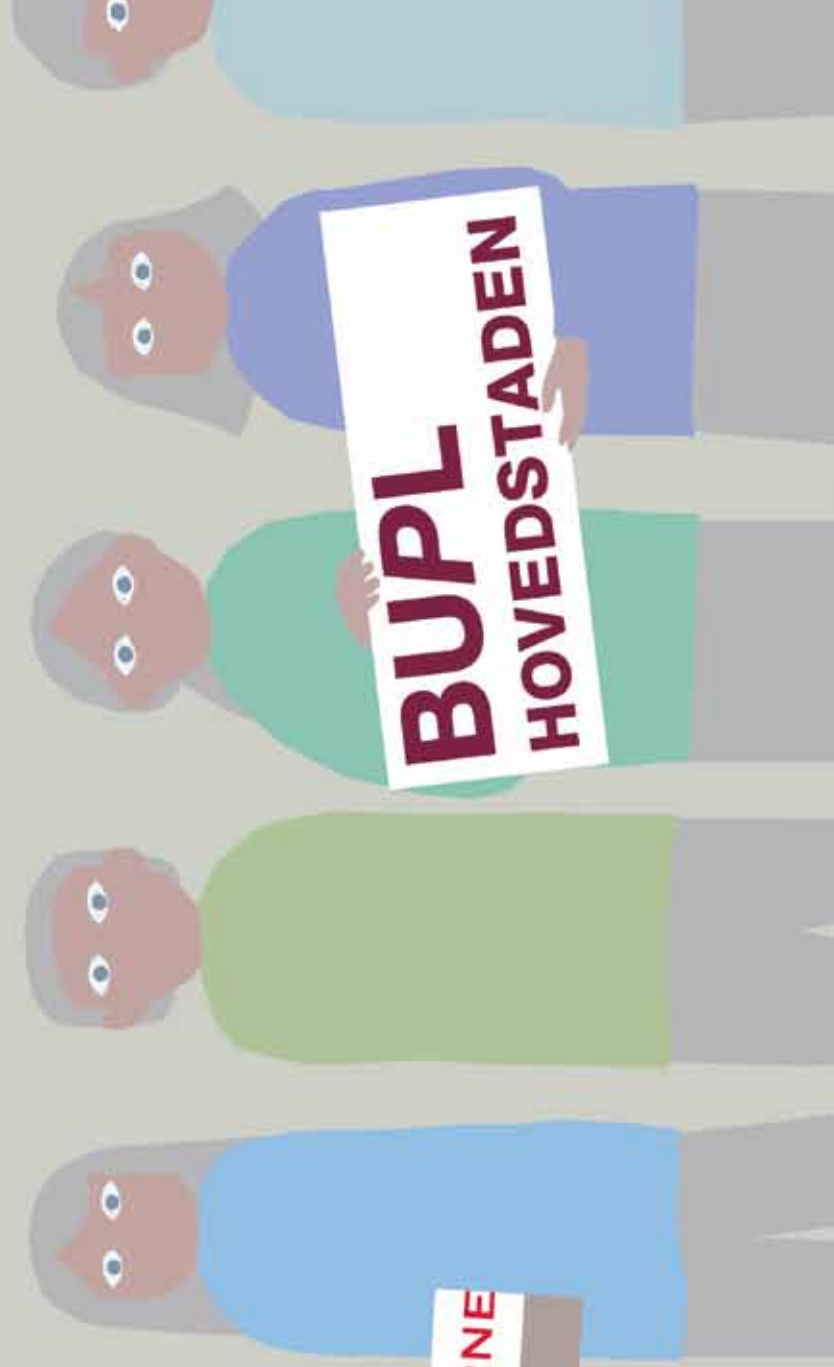
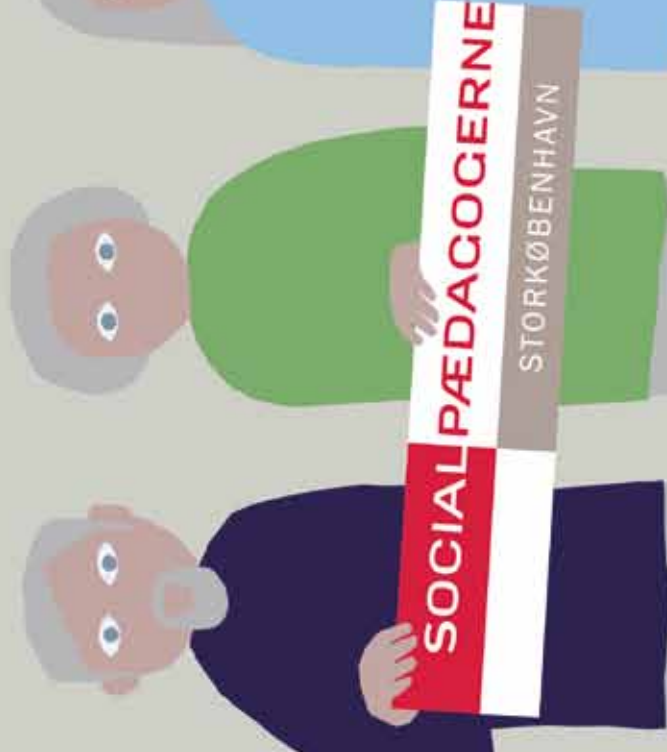
Socialpædagogerne
Storkøbenhavn
7248 6700
storkoebenhavn@sl.dk

hvis du ikke er medlem af den rigtige fagforening.

Du skal være organiseret i den fagforening, der har forhandlingsretten på dit pædagogiske område.

Det kan være BUPL, Socialpædagogerne (SL) eller Landsforeningen For Socialpædagoger (LFS).

Tag fat i din tillidsrepræsentant, hvis du er tvivl, om du er medlem det rigtige sted. Eller ring til os.





DET ER AT LEGE PAPRIK

Fireårige Jens smager nysgerrigt på den suppe af paprika og vand, han har blandet i den lille røde skål. Og Jens' nysgerrighed er netop det, der er formålet med 'leg-med-mad-projektet', som pædagogerne Katrine Grønlund og Fatma Sadol kører med en børnegruppe i Børnehuset Nansensgade. For al interesse for naturvidenskab begynder med nysgerrighed og lysten til at eksperimentere.

Da Katrine Grønlund og Fatma Sadol blev spurgt, om de ville deltage i et forskningsprojekt sammen med forskere på Københavns Professionshøjskole, var de lidt usikre på, hvad det egentlig gik ud på helt nede i den praktiske hverdag.

Forskningsprojektet NAVADA handler om at finde principper for, hvordan man skaber gode lege og læringsmiljøer, som kan gøre børn nysgerrige på science.

Katrine Grønlund var faktisk ikke så meget for ordet 'science', som hun opfattede som lidt for skoleagtigt, og Fatma Sadol havde de samme forbehold.

"Det var meget vigtigt for mig, at det ikke måtte udvikle sig til noget, der var for meget fokuseret på læring. Det skulle være leg."

OGSÅ VIDENSKAB MED RØD MALING, A OG OREGANO



"Det har været en spændende udfordring at lade os lede af børnene," siger Fatma Sadol.

Så da de var blevet introduceret til, hvad forskningsprojektet gik ud på, og til hvad deres egen rolle var, besluttede de sig for at gribe fat i det helt nære; de daglige måltider i børnehuset. Og så blev det pludselig langt mere vedkommende.

Den fremmedgjorte mad

"Jeg har faktisk tit tænkt på, at måltiderne er lidt fremmedgjorte for børnene. Vi er

jo et stort hus, hvor børnene ikke er med til indkøb og madlavning. Derfor besluttede vi, at vi ville arbejde med barrieren mellem råvarerne og børnenes madoplevelse," fortæller Katrine Grønlund.

De to pædagoger samler den lille børnegruppe på 10 børn to gange om ugen. De har på forhånd planlagt aktiviteter, som altid tager udgangspunkt i de råvarer, som dagens hovedmåltid består af.

I dag står menuen på fisk med krydrede ovnkartofler og blomkål. Så børnene laver kartoffeltryk og blomskålstryk med rød farve – godt garneret med de krydderier, som kartoflerne bliver krydret med.

En øvelse at give slip

Fatma Sadol fortæller, at det har været spændende at se, hvor børnene førte dem hen. 🗨️

De 10 børn kommer fra forskellige stuer og er udvalgt ud fra forskellige kriterier. Nogle ud fra interesse, andre fordi de havde brug for ekstra sprogstimulering og derfor ville nyde godt af at deltage i aktiviteter i en mindre gruppe.



Jens går til projektet med stor entusiasme og tager alle sanser i brug.

► "Formålet er at følge børnenes spor. Så når Jens laver paprikasuppe og smager på det, er der ingen, der fortæller ham, at det er forkert.

Fatma Sadol fortæller, at det har været spændende at se, hvor børnene førte dem hen.

"Vi vil gerne lade dem opleve, hvor ingredienserne kommer fra, hvordan de

lugter, smager og føles. For mig personligt har det været en stor øvelse at give slip og bare lade dem udfolde fantasien. Det har været virkelig lærerigt at øve sig i at følge børnenes spor så gennemført, som vi gør her," siger Fatma Sadol.

Katrine Grønlund har fundet det befriende at opleve, hvor nemt det rent faktisk har været at omsætte nogle ret



NAVADA

Leg-med-mad i Børnehuset Nansensgade er del af NAVADA, som står for Naturvidenskabelig Dannelse i Daginstitutioner. Det er et femårigt forskningsprojekt, der er finansieret af Novo Nordisk, og som drives af Københavns Professionshøjskole.

Forskningsprojektets hovedformål er at "vække en naturvidenskabelig interesse, der varer hele livet", hvilket i praksis betyder, at projektet skal finde principper for, hvordan man skaber gode sciencepædagogiske lege- og læringsmiljøer. Det skal blandt andet munde ud i en certificering, som dagtilbud kan bruge, hvis de vil profilere sig med et særligt fokus på science-pædagogik.

Alle syv institutioner i Klynge C, Indre by og Østerbro, er del af NAVADA, men har valgt forskellige temaer at arbejde med.

akademiske målsætninger om at gøre børn interesserede i naturvidenskab til pædagogiske aktiviteter.

”Det her er jo sådan noget, vi er gode til – at skabe rammer for noget, som børnene synes er sjovt. Jeg har faktisk også været imponeret over, hvor nemt det er at dyrke børnenes nysgerrighed. Der var en dag, vi legede med geometriske former, og hvor vi skar firkanter og trekantede ud af grønsagerne. Nogle dage senere var der en af pigerne, som pegede på de fliser, vi har i opgangen og identificerede de geometriske former,” siger Katrine Grønlund.

Vi tager det med os

Da børnenes kartoffeltryk og al den røde maling er fjernet fra stuen, og børnene har vasket hænder, kommer den tilberedte mad fra køkkenet på bordet.

Børnene genkender lugt og smag på krydderierne, og både ovnstegte kartofler og blomkål mødes med begejstring.

”Vi har oplevet, at et par af børnene er blevet mindre selektive i forhold til mad. Det gør rent faktisk en forskel, at de har haft mulighed for at sanse ingredienserne på en anden måde,” fortælle Fatma Sadol.



Da Katrine Grønlund og Fatma Sadol skulle kreere et scienceforløb, valgte de at tage udgangspunkt i noget helt nært, nemlig børnenes daglige hovedmåltid i institutionen.



Det kræver en grundig håndvask at blive klar til spisning.

Hun glæder sig til at kunne forankre de nye erfaringer i dagligdagen på stuerne, når deres andel af forskningsprojektet er slut lige om lidt.

Det har nemlig krævet meget planlægning og logistik at få det hele til at gå op, så de to pædagoger har kunnet gå fra to gange om ugen, også fordi der en stor del af gangene har deltaget en observatør fra Københavns Professionshøjskole. Pædagogerne har desuden deltaget i refleksionsmøder med forskerne.

”Vi har fået vikardækning, når vi har været på kursus og til eksterne møder og en ugentlig forberedelsestime. Det har været svært at få til at gå op, men der er ikke nogen tvivl om, at vi bærer tilgangen med os ind på stuerne bagefter,” siger Fatma Sadol. ●

FREDERIKSBERG INVEST I REKRUTTERING AF DAG

Frederiksberg Kommune sætter målrettet ind for at styrke kommunens dagpleje. Det skal ske ved at ansætte flere dagplejere, og det vil præge kommunens plakatsøjler i begyndelsen af november.



”Vi sætter alle sejl til for at skaffe flere dagplejere,” siger Anja Lundtoft, som er formand for Børneudvalget i Frederiksberg Kommune

Formanden for Børneudvalget i Frederiksberg Kommune, Anja Lundtoft, vil gå langt for at bevare dagplejen på Frederiksberg.

”Dagplejen er et super vigtigt alternativ. Det er en pasningsform, som mange forældre efterspørger, og dagplejen er ekstra velegnet for sårbare børn som for eksempel for tidligt fødte børn, som har bedst af små børnegrupper. Men vi har brug for flere dagplejere, hvis det skal hænge sammen,” siger Anja Lundtoft.

Der er i dag syv dagplejere i Frederiksberg Kommune, og det kan derfor være svært at få regnestykket med gæstebørn til at gå op, når der er fravær i forbindelse med ferie, sygdom og efteruddannelse.

Kræver ikke ekstra værelse

Derfor var dagplejen da også på tapetet, da der blev diskuteret besparelser op til budgettet for 2024. Forslaget blev dog taget af bordet, og der blev i stedet afsat penge til en rekrutteringskampagne.

”Det er absurd dyrt for kommunen at have dagplejen, netop fordi den er så lille, men nu sætter vi alle sejl til for at skaffe nogle flere dagplejere. Vi vil både med små film og med kampagnen på plakatsøjlerne gøre borgerne opmærksomme på, at man for eksempel ikke behøver have et ekstra værelse for at blive dagplejer. For der er jo ingen på Frederiksberg, der har råd til at have et værelse, man ikke bor i til daglig,” siger Anja Lundtoft. ●

DET ER BØRN

Det var egentlig kun meningen, at de skulle være dagplejere i nogle få år, mens deres egne børn var små. Men i dag har Tina Kate Smith og Mona Jensen været dagplejere på Frederiksberg i henholdsvis 18 og 21 år.

”Jeg har svært ved at forestille mig et andet arbejdsliv. Det er så tilfredsstillende at have en lille børnegruppe, hvor man er så tæt på, at man føler, man virkelig har føling med alle børnene, og hvor man kan være fleksibel. I dagplejen skal vi ikke nå noget, her har vi ro og tid til at planlægge dagens gang ud fra børnegruppens sammensætning og behov,” siger Mona Jensen.

Hun undrer sig over, at jobbet ikke er mere efterspurgt:

”Der er en tendens til, at det primært er mennesker, der selv har haft dagplejen tæt inde på livet, for eksempel via familien, der vælger jobbet. Det hænger muligvis nogle fordomme ved, om at det er ren børnepasning. Men virkeligheden er, at vi har rige muligheder for sparring og vejledning af vores dagplejepædagog og leder, efteruddannelse, og at vi kan foretage os nogle rigtigt spændende ting med børnene, netop fordi vi har de små børnegrupper,” siger Mona Jensen, der har fået uddannelsen som pædagogisk assistent samt en idrætsbachelor i sin tid som dagplejer.

Mona Jensen tog sin idrætsbachelor sammen med kollegaen specialdagplejer Tina Kate Smith.

ERER PLEJERE

ENE OG FRIHEDEN, DER TRÆKKER



Tina Kate Smith og Mona Jensen er dagplejere på Frederiksberg og undrer sig over, at jobbet ikke er mere efterspurgt.

Verdens bedste job i eget hjem

Tina Kate Smith beskriver jobbet som dagplejer som "verdens bedste job". For hende er det de tætte relationer til børn og forældre, der gør jobbet som dagplejer attraktivt – at sende børnene godt afsted i børnehave og føle, at hun har gjort en forskel for de særligt sårbare børn og deres forældre.

Dagplejens styrke er det lille hjemlige miljø og blandt andet hyggen ved at modtage børnene om morgenen. "Som dagplejer bruger man ikke tid på

transport, og ens egne børn kan hygge med dagplejebørnene både før og efter skoletid," siger Tina Kate Smith.

Hun synes heller ikke, at arbejdet som dagplejer er ensomt.

"Alle dagplejerne er sammen hver onsdag i legestuen, hvor vi er fælles om børnene, modtager faglig sparring og har mulighed for at lave andre aktiviteter end derhjemme. Men vi aftaler også tit at lave noget sammen på kryds og tværs af gruppen de øvrige dage. Så kan det være, vi tager til børneteaterforestilling eller i ZOO." ●



Fakta om jobbet

Som dagplejer på Frederiksberg:

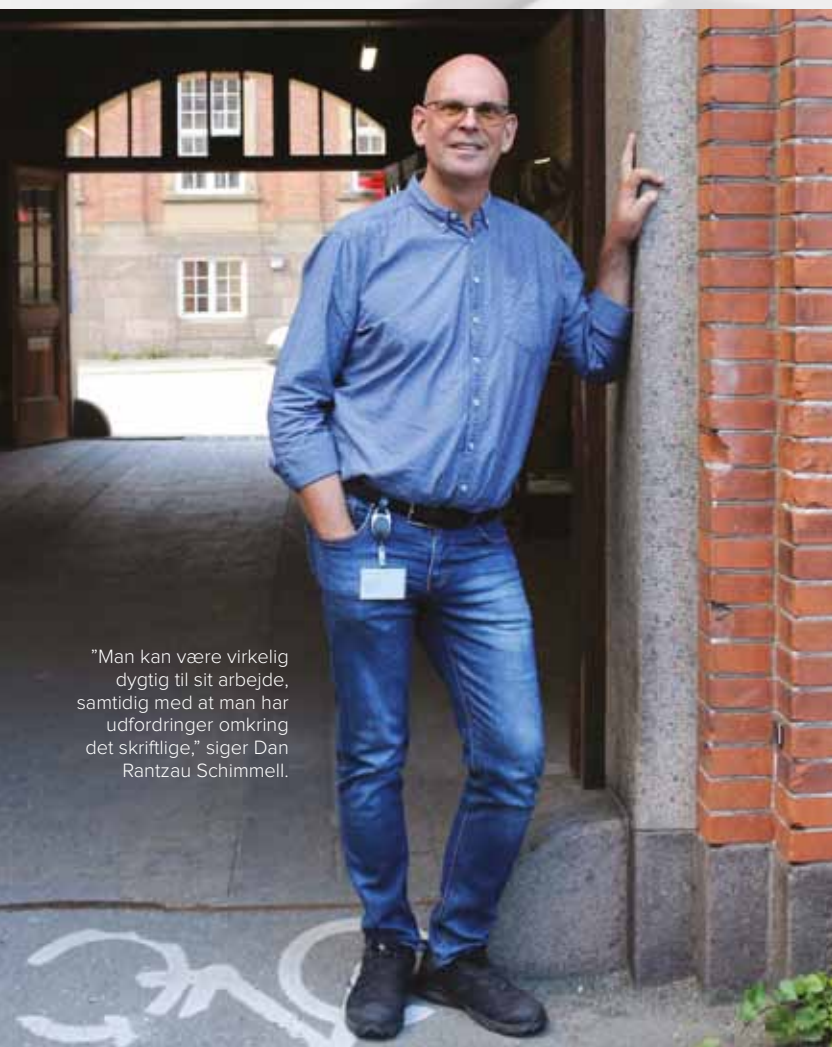
- får du tre faste børn. Du kan få op til to gæstebørn, som du kender fra legestuen, når dine kollegaer er syge eller holder ferie.
- må dit eget barn/barnebarn være et af de tre faste børn, du passer.
- behøver du ikke have et ekstra værelse, og du får hjælp til at indrette dig.
- stiller kommunen udstyr som inventar, barnevogn, legetøj mm. til rådighed.
- har du et fast skattefradrag på 60 procent, som svarer til mere end 4000 kroner ekstra udbetalt hver måned.
- har du seks dages ekstra afspadsring om året.
- får du adgang til efteruddannelse.

Frederiksberg forventer:

- at du har viden om og erfaring med børn.
- at du er nærværende og anerkendende.
- at du er indstillet på at indgå i et fællesskab med de øvrige dagplejere.
- at du bor på Frederiksberg, og at din bolig egner sig til børn, er røgfri og fri for pelsdyr.

SOF-medarbejdere med læse- og skrivevanskeligheder får tilbud om støtte

Kravene til skriftlig dokumentation og til at kunne betjene it er steget for alle medarbejdere i Socialforvaltningen i København. Derfor er målet, at alle ansatte på FOA-overenskomst igennem de kommende år skal have testet deres læse- og skrivekompetencer. Er der udfordringer, er der tilbud om støtte og undervisning. Det har dog vakt skepsis på nogle arbejdspladser, at testen ikke er frivillig.



"Man kan være virkelig dygtig til sit arbejde, samtidig med at man har udfordringer omkring det skriftlige," siger Dan Rantzaus Schimmell.

Arbejdsgangene på bosteder og andre arbejdspladser på socialforvaltningens område har ændret sig drastisk gennem de seneste årtier.

Før i tiden kunne man overlevere mere eller mindre indforståede beskeder til kollegerne via en kinabog. I dag skal man kunne betjene it-systemer og udfærdige skriftlig dokumentation, der både har betydning for borgernes hverdag og helbred og for hele institutionens drift.

"Det stiller nogle nye og skærpede krav til medarbejdernes skriftlige kompetencer, og som fagforening ser vi det som et arbejdsgiveransvar at kompetenceudvikle folk. Akkurat lige som arbejdsgiveren skal tilbyde kurser i førstehjælp og forflytning og så videre," siger Helle Haslund, som er forretningsudvalgsmedlem i LFS, og som selv har en baggrund fra specialområdet.

Alle skal testes

Derfor gik hun og LFS positivt med i samarbejdet om screening af medarbejdernes læse- og skrivekompetencer. Helt konkret betyder projektet, at alle, der er ansat i Socialforvaltningen i København på FOA-overenskomst, skal gennem en test, som tager 35 minutter. Testen foregår på arbejdspladsen. Viser testen, at der er udfordringer, eller at der er tegn på ordblindhed, skal socialforvaltningen som arbejdsgiver tilbyde medarbejderen undervisning. Det er dog frivilligt for medarbejderen, om vedkommende ønsker at tage imod tilbuddet. Er man ordblind, får man desuden tilbudt hjælpemidler.

"Det har været en klar forudsætning fra vores side, at det ikke kan få ansættelsesmæssige konsekven-

gheder

Der er desværre stadig nogen, der sætter lighedstegn mellem det at have vanskeligheder ved dansk med ikke at være så klog.

ser, hvis det for eksempel viser sig, at man har store udfordringer med at læse og skrive. Der er også frivilligt, om man vil tage imod hjælp,” siger Helle Haslund.

Ikke frivilligt

Det er til gengæld ikke frivilligt, om man vil testes, og det har givet anledning til skepsis på nogle arbejdspladser.

Årsagen til, at testen er obligatorisk, er, at midlerne til projektet kommer fra KL og FOA, og herfra har kravet været, at alle skulle deltage.

”Jeg bryder mig ikke om tvang, jeg foretrækker, at man motiverer. Men det var en forudsætning for at få pengene, at alle skulle gennem tilbuddet. Erfaringer fra KL viser faktisk også, at der er risiko for, at nogen bliver peget ud som særligt sprogligt svage, eller at de, der netop har behovet, dukker sig, hvis det ikke er obligatorisk,” siger Helle Haslund.

Grænseoverskridende

Dan Rantzau Schimmell arbejder i kontoret for Organisationsudvikling i Socialforvaltningen og er den, ▶

TVANGEN HAR PROVOKERET

”Der har været modstand på den måde, at de, der ikke havde lyst, har råbt højest. Men der er faktisk også nogen, der har været enormt glade for tilbuddet,” siger Niklas Wennerwald Langkjær, som er tillidsrepræsentant på Bo- og Aktivitetstilbuddet Musvågevej.

Han er nyvalgt tillidsrepræsentant, så han har ikke været en del af præsentationen af den obligatoriske sprog-screening, som foregik, før han tiltrådte, men hans oplevelse er, at det i høj grad er tvangs-elementet, der har provokeret en del af kollegaerne.

”Det er faktisk dem, der ikke har læse-skrive vanskeligheder, der har reageret mest negativt. De har følt sig lidt krænkede over at skulle testes, og de har syntes, det var noget pjat at skulle bruge god arbejdstid på testen, når de aktivt vidste, at de ikke havde sproglige udfordringer. Og så er der nogen, der synes, at tilbuddet om efterfølgende undervisning tager for meget tid fra vores borgere, som har det svært med for meget ustabilitet i medarbejdergruppen,” siger Niklas Wennerwald Langkjær.

Han ved dog også, at der er kollegaer, der har været glade for tilbuddet om test og undervisning.

”Der er blandt andet kolleger med dansk som andetsprog, der har været virkelig glade for muligheden for undervisning i arbejdstiden,” siger Niklas Wennerwald Langkjær.

"Jeg foretrækker til hver en tid, at man motiverer i stedet for at tvinge. Men vi kunne ikke gennemføre projektet, hvis sprogscreeningen var frivillig," siger Helle Haslund fra LFS.



"Det kan også bare handle om, at mange af os i dag ikke læser og skriver så meget i hverdagen, og at man derfor er blevet en langsommere læser."

der har præsenteret projektet for de arbejdspladser, der indtil videre har været gennem screeningsrunderne.

Han kan godt forstå, at der er nogle medarbejdere, der finder det grænseoverskridende at skulle gennem en test, der afdækker deres læse- og skrivekompetencer.

"Der er desværre stadig nogen, der sætter lighedstegn mellem det at have vanskeligheder ved dansk med ikke at være så klog. Men det er helt forkert. Man kan sagtens have en høj faglighed og være virkelig dygtig til sit arbejde, samtidig med at man har udfordringer omkring det skriftlige. Det kan være ordblindhed, der aldrig er blev opdaget og afhjulpet, det kan være dårlige skoleoplevelser, og det kan handle om, at dansk ikke er modersmålet. Det kan også bare handle om, at mange af os i dag ikke læser og skriver så meget i hverdagen, og at man derfor er blevet en langsommere læser, og at man kan forfalde til et lidt forenklet SMS-sprog, som så bare ikke er nok, når man skal dokumentere om en borger," siger Dan Rantzau Schimmell.

Undervisning løfter

Socialforvaltningen lavede en række pilottest, før projektet blev endeligt vedtaget.

"Der var en forforståelse af, at det nok ikke var så slemt. Men testene viste, at der var mange med udfordringer. Og så er det jo os som arbejdsgiver, der svigter, hvis vi ikke stiller de rigtige redskaber til rådighed for medarbejderne," siger Dan Rantzau Schimmell.

Der er ca. 3600 ansatte på FOA-overenskomst i Socialforvaltningen, og indtil videre er mellem 600 og 700 blevet screenet. Heraf har mellem 150 og 200 fået tilbudt undervisning.

"Vi forventer at kunne sende 50 til 60 medarbejdere på kursus hvert halve år, og de foreløbige evalueringer er gode. Undervisningen giver markante løft, og vi justerer løbende indholdet, så det kommer tættere og tættere på den enkelte medarbejders dagligdag," siger Dan Rantzau Schimmell. ●

Bedre normeringer kan ikke stå alene

Færre børn per voksen i dagtilbuddene er ikke i sig selv lig med, at kvaliteten på almenområdet øges. Det kræver også, at kvaliteten i det pædagogiske arbejde følger med. Det viser en ny rapport, der er lavet af Københavns Professionshøjskole.

En ny forskningsrapport fra Københavns Professionshøjskole viser, at flere voksne per barn ikke kan stå alene, hvis kvaliteten i dagtilbuddene skal forbedres.

Forskere har gennem fire år fulgt fire daginstitutioner i København, der alle har en stor andel udsatte børn som en del af deres børnegrupper. De fire dagtilbud var en del af Københavns Kommunes "Småbørnsløfte", der skal gøre en forskel for børn og familier i udsatte positioner, og de fik hver tildelt midler til at ansætte én medarbejder mere for at forbedre normeringen.

Tanken bag var, at udsatte børn i særlig høj grad har behov for gode og tætte relationer til personalet i dagtilbuddet. Men rapportens resultater viser, at flere voksne ikke i sig selv øger kvaliteten. De bedre normeringer kan skabe forudsætningerne for højere kvalitet, men det kan ikke stå alene.

Personaleudskiftning koster

Højere pædagogisk kvalitet kræver, at personalet har tid til at fordybe sig i samspillet og relationerne med færre børn over tid, at personalet har blik for børnefællesskabet, at hverdagen er organiseret af ugeplaner, og at personalets samarbejde er baseret på gensidig anerkendelse og dialog.

Rapporten viser også, at den høje procentdel af personaleudskiftning, der både er en realitet i de fire undersøgte dagtilbud og i kommunens andre daginstitutioner generelt, påvirker relationsarbejdet med børnene og kvaliteten i tilbuddene negativt.

Stiller krav til pædagogerne

Forskerne konkluderer, at hvis de bedre normeringer skal skabe højere kvalitet i det pædagogiske arbejde, så er det nødvendigt at skabe interaktioner med børnene, der er præget af nærvær og tilpasning til børnenes præferencer - det er det, der på sigt vil udvikle trygge og stærkere relationer mellem børn og

voksne.

Det stiller dog krav til det pædagogiske personale. Personalet skal understøtte børnenes mulighed for at deltage i børnefællesskabet og udvikle deres sociale tilhørsforhold. Det er samtidig også vigtigt, at personalet taler sammen og derigennem udvikler viden om børnene, der kan bruges til at forme det pædagogiske arbejde efter børnegruppens behov. ●



Hent, og læs hele rapporten her:
www.ucviden.dk/en/publications/mindre-børnegrupper-højere-kvalitet

VIRTUAL REALITY GIVER GENVEJ TIL NATUREN FOR MENNESKER MED AUTISME

Naturen kan være overvældende, hvis man har autisme. For naturoplevelser byder på stærke sansindtryk og uforudsigelighed. Nu kan københavnere med autisme forberede sig på naturmødet via VR, virtual reality, og håbet er, at også andre, der har svært ved at komme ud, kan få glæde af konceptet.

Projektet 'VR i naturen' blev præsenteret ved Naturcenter Vestamager, som ligger i kanten af Kalvebod Fælled. For selv om projektet rent faktisk er virtuelt og kan opleves hjemme fra ens egen dagligstue, er naturen udgangspunkt for det hele.

'VR i naturen' består af fire naturruter, som kan opleves virtuelt via VR-briller. Ruterne er filmet med 3D-effekter, så oplevelsen er så virkelighedstro som muligt, og der er indlæst beskrivelser af, hvad man oplever undervejs.

De fire ruter tager udgangspunkt i henholdsvis Naturcenter Vestamager, Vestre Kirkegård, Utterslev Mose og Amager Strandpark, og det er et frivilligt ekspertpanel, bestående af københavnere med autisme, der har været med til at udpege områderne. De har også bidraget med viden, som gør, at ruterne er skrædder-

syet til at matche behovene for børn og voksne med autisme.

Naturen for alle

Benedikte Schütz Jensen er en af de frivillige eksperter, og hun finder stor glæde i at hjælpe andre med autisme:

"Det har jeg kunnet gøre i dette projekt ved at sætte ord på, hvad vi som autister oplever, og hvilken formidlingsform der kan fungere for os," siger Benedikte Schütz Jensen.

Også naturvejleder Jes Aagaard har bidraget til projektet med sin viden om naturen på ruterne:

"Da jeg blev spurgt, om jeg ville bidrage, var det bare sådan YES! For naturen skal være for alle. Også for dem, der har hjul under kroppen, eller hvor det roder i hovedet."

Det er pårørendeorganisationen Venner af Captum, der har fået penge af Friluftsrådet til projektet, som er udviklet i samarbejde med Hverdagsaktivisterne og CSBB, Center for selvstændig Bolig og Beskæftigelse i Københavns Kommune. Udover de frivillige eksperter har Bo Low Kildeager fra Københavns Museer, kirkegårdsvejleder Stine Helweg og naturvejleder Jes Aagaard bidraget med viden.



Adgang til ruterne

Mere information om, hvordan man får adgang til ruterne samt til VR-udstyret fås hos projektkoordinator Maybrith Finne Bonde ba6i@kk.dk.



"Det giver mening for mig at hjælpe andre med autisme, og det kan jeg gøre ved at sætte ord på, hvordan vi oplever verden," siger Benedikte Schütz Jensen.

Noter

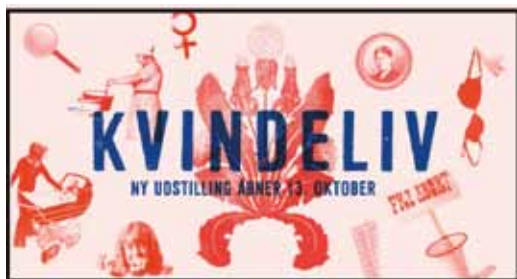


TEATER FOR VOKSNE OM VILDE MANIER OG DYBE DEPRESSIONER

Teaterforestillingen "Min far kan flyve" er baseret på instruktør Nina Kareis egne oplevelser om at vokse op med en bipolar far. Iscenesættelsen er en hæslæsende, billedrig og magisk realistisk kollage med live musik og objektanimation/dukketeater. Forestillingen spiller frem til 25. november på Bådteatret i Nyhavn. Billetter koster normalt 160 kroner, men som medlem af LFS kan du købe billetter for 90 kroner per billet alle spilledage (så længe billetter haves). Bestil billetter (mærke FOA) ved at skrive til info@baadteatret.dk

KVINDELIV PÅ ARBEJDERMUSEET

I **Arbejdermuseets** udstilling "Kvindelig" kommer du helt tæt på kvindelivet gennem 150 år. Du møder hverdagen med lortebler, løbesod og evig graviditetsangst, men også søstersolidaritet og pause i kolonihaven. Du får et kig ind til brevkasserne, som blev bestyret af Caja Rude, Tove Ditlevsen, Hanne Reintoft og Tine Bryld, og du kan følge årtierne med plakater og paroler med krav om lighed, ligeløn og retten til egen krop. Som medlem af LFS kan du, din ægtefælle/samlever og dine hjemmeboende børn komme gratis på Arbejdermuseet. Du henter din billet her: www.lfs.dk/10984



JULETRÆSFEST 2023

Den traditionsrige LFS-juletræsfest finder sted lørdag den 9. december i selskabslokalerne i Markmandsgade 9-11, 2300 København S.

Der vil være juletræ, julemand, julegodter, æbleskiver, og vi skal danse om juletræet. LFS-koret synger julesange, og vi får besøg af en tryllekunstner, som vil underholde børn og voksne.

Dørene åbnes 13.15, og vi siger tak for i dag 15.15.

Tilmelding på www.lfs.dk/16113 er nødvendig, så vi hverken løber tør for plads eller godteposer. Der åbnes for tilmelding lørdag den 18. november kl. 10.00.

Kalender

7. november

Velkomstmøde for
nyvalgte tillids-
repræsentanter
17.30 – 19.30
LFS sal A



10. november

Jubilæums-
reception for Claus
Reffstrup
14.30 –
LFS sal A/kantinen

Faglig fredagsbar

17:00 – 23:00
LFS sal A

14. november

Velkomstmøde for
nyvalgte tillids-
repræsentanter
17.30 – 19.30
LFS sal A

27. november

Hoved-
bestyrelsesmøde
09.30 – 16.00
LFS sal A

17. november

Bestyrelsesmøde
dagplejen
8.00 – 15.00
LFS sal D



28. november

Almen-
bestyrelsesmøde
8.30 – 16.00
LFS sal A



Medlemsmøde:

Børneyoga

17.30 – 19.30
LFS sal A
Tilmelding:
www.lfs.dk/15859

29. november

Workshop om
TRIO-tools
8.30 – 15.00
LFS sal A
Tilmelding:
www.lfs.dk/15883

8. december

Special-
bestyrelsesmøde
09.00 – 13.00
LFS sal C



9. december

Juletræsfest
13.15 – 15.15
Markmandsgade
9-11,
2300 København S.
Tilmelding:
www.lfs.dk/16113

LFS kor

LFS koret øver
torsdage mellem
17.30 – 19.00 i
kantinen i LFS.

Er du ikke allerede med i koret,
men har lyst til at synge, kan
dette sagtens lade sig gøre.
Kontakt Lisbeth Waidtløw på
lisw@foa.dk



TJEK KALENDEREN PÅ LFS.DK

Tjek altid kalenderen på forsi-
den af www.lfs.dk, hvis du vil
være sikker på at vide, hvad
der foregår i LFS. Der kan op-
stå aktiviteter og møder efter,
at bladet er sendt til tryk.

JUBILÆUMSRECEPTION

Claus Reffstrup, medlem
af forretningsudvalget,
fejrer 30 års jubilæum i
LFS.

Derfor inviterer LFS til
reception fredag den 10.
november fra klokken
14.30 i LFS mødesal A.
Alle er velkomne.



LFS Senior

Klubben for førtidspensionister – efterlønnere og pensionister

Medlemsmøder:

Tirsdag den 21. november kl. 11 i LFS sal A, Sorøgade 6

Grønlandske børn: Henry Kleist Konradsen fortæller om børns vilkår i Grønland og de grønlandske børnehaver.

Torsdag den 7. december fra Valbygårdsvej ved Valby Station kl. 10

Julefrokost på vores gamle kursusejendom "Røsnæs": Vi kører med bus til Røsnæs Kro, hvor vi spiser den traditionelle julefrokost. Så lad nostalgien blomstre med et gensyn på vores gamle kursusejendom og feriecenter.

Efter frokost bliver der tid til at nyde omgivelserne. Hjemkomst ca. kl. 18. NB: Betaling: 250kr for medlemmer og 400kr for gæster.

Sidste dag for tilmelding og betaling den 24.11. enten på medlemsmødet i november eller på vores bankkonto: 5361 0687637.

Ekstra tur:

Torsdag den 9. november kl. 10.30 Nordatlantens Brygge, Strandgade 91

"Stof til Eftertanke". Islandske og færøske tekstilkunstnere udstiller tekstilkunst i en bæredygtig tid. Butik-

ken har mange spændende ting fra de arktiske lande. Senere er der mulighed for at spise frokost på "Christianshavns Færgecafe". Turen er en god start til vores kommende medlemsmøde den 21. november om grønlandske forhold. Metro og bus 2A til Christianshavns Torv eller bus 26 til Nyhavnsbroen/Kyssebroen.

Ekstra ture betaler man selv.

lfs.seniorklub@gmail.com

Udgivelsesplan 2023/24

Nummer	Deadline	Udgivelsesuge
10/23	30. november	50
1/2024	25. januar	6
2/2024	29. februar	11
3/2024	21. april	17
4/2024	16. maj	22
5/2024	20. juni	27

Følg også din fagforening på de sociale medier

Facebook:
www.facebook.com/LFSfagforening



Instagram:
brugernavn: LFSfagforening



Myte

LEGER LIGE BØRN BEDST?



Det er ikke så lige til at be- eller afkræfte den myte, viser det sig, efter LFS Nyt har talt med Niels Rosendal Jensen, der er lektor i pædagogisk sociologi ved DPU. I storbyer betyder de stigende boligpriser, at der bor færre familier med få penge. Det smitter af på sammensætningen af børnene i daginstitutionerne, som kommer til at ligne hinanden mere, end hvad de tidligere har gjort - i hvert fald, når det kommer til deres forældres uddannelsesniveau og indkomst. Det samme sker i udsatte boligområder, hvor børn med ens baggrund også "puljes sammen". Dermed går børnene glip af læring, hvis de kun er sammen med børn, der ligner dem selv. Men at sige, at børn, der har ens baggrund, leger bedre sammen, giver forskningen ikke noget entydigt svar på. Til gengæld lyder det på Niels Rosendal Jensen, at man kan sige, at ulige børn lærer mere. ●

**SANDT
ELLER
FALSK
?**

Man kan have viden, som man troede, var helt rigtig, men som i virkeligheden viser sig at være noget værre vrøvl. Myter udtrykker forestillinger om, hvorfor verden ser ud, som den gør, og hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. Hvis du har en myte, som du vil have, at vi undersøger, så send en mail til lfsnyt@lfs.dk